VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2012. gada 26. oktobrī*

Kopējā ārpolitika un drošības politika — Pret Irānu pieņemtie ierobežojošie pasākumi, lai novērstu kodolieroču izplatīšanu — Naudas līdzekļu iesaldēšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Pienākums norādīt pamatojumu

Lieta T-53/12

CF Sharp Shipping Agencies Pte Ltd , Singapūra (Singapūra), ko pārstāv *S. Drury*, *solicitor*, *K. Adamantopoulos* un *J. Cornelis*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *B. Driessen* un *V. Piessevaux*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību atcelt Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulu (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (EK) Nr. 423/2007 (OV L 281, 1. lpp.), Padomes 2011. gada 1. decembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1245/2011, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 319, 11. lpp.), un Padomes 2012. gada 23. marta Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV L 88, 1. lpp.), ciktāl minētās regulas attiecas uz prasītāju.

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja I. Pelikānova [*I. Pelikánová*] (referente), tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] un M. van der Vaude [*M. van der Woude*],

sekretārs N. Rozners [*N. Rosner*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 11. jūlija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 Prasītāja *CF Sharp Shipping Agencies Pte Ltd* ir Singapūras sabiedrība, kas arī darbojas kā kuģošanas aģente.

2 Šī lieta ir saistīta ar ierobežojošiem pasākumiem, kas pieņemti, lai izdarītu spiedienu uz Irānas Islāma Republiku, lai tā pārtrauktu ar kodolieroču izplatīšanu un kodolieroču piegādes sistēmu attīstību saistītās darbības.

3 Prasītājas nosaukums ir iekļauts sarakstā, kurš iekļauts VIII pielikumā Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulai (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (EK) Nr. 423/2007 (OV L 281, 1. lpp.) ar Padomes 2011. gada 1. decembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1245/2011, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 961/2010 (OV L 319, 11. lpp.).

4 Šīs iekļaušanas sekas ir prasītājas naudas līdzekļu un ekonomisko resursu iesaldēšana saskaņā ar Regulas Nr. 961/2010 16. panta 2. punktu.

5 Attiecībā uz prasītāju Īstenošanas regula Nr. 1245/2011 ir formulēta šādi:

"[*Islamic Republic of Iran Shipping Lines* (*IRISL*)] fasādes uzņēmums, kas pieder vai ir *IRISL* kontrolē."

6 Padome 2012. gada 5. decembra vēstulē, ko prasītāja esot saņēmusi 2011. gada 13. decembrī, informēja prasītāju par tās iekļaušanu sarakstā, kas ir ietverts Regulas Nr. 961/2010 VIII pielikumā.

7 2011. gada 15. decembra vēstulē prasītāja lūdza Padomi tai nosūtīt visus atbilstošos dokumentus saistībā ar apgalvojumiem, kas saistībā ar to ir pausti Īstenošanas regulā Nr. 1245/2011. Padome apstiprināja šīs vēstules saņemšanu 2011. gada 19. decembrī.

8 Ar 2011. gada 19. decembra vēstuli prasītāja lūdza Padomi pārskatīt lēmumu par tās iekļaušanu sarakstā, kas ietverts Regulas Nr. 961/2010 VIII pielikumā.

9 2012. gada 19. janvārī prasītāja nosūtīja Padomei faksu, lūdzot precizējumus par lūgumu, kas pausti tās 2011. gada 15. un 19. decembra vēstulēs, izskatīšanas termiņiem.

10 Ar 2012. gada 23. marta vēstuli Padome atbildēja uz prasītājas 2011. gada 15. un 19. decembra vēstulēm, norādot, ka pēc pārskatīšanas tā noraida prasītājas lūgumu svītrot tās vārdu no Regulas Nr. 961/2010 VIII pielikumā iekļautā saraksta. Šajā ziņā tā ir precizējusi, ka, lai gan prasītāja faktiski nepieder *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* (*IRISL*), prasītāju tā ir izmantojusi kā fasādes sabiedrību, lai veiktu maksājumu citai sabiedrībai *P.*, uz kuru attiecas ierobežojošie pasākumi un kura savukārt rīkojas *IRISL* vārdā Tuvajos austrumos. Turklāt Padome precizēja, ka tā paredz šajā ziņā grozīt Regulas Nr. 961/2010 VIII pielikuma pamatojumu saistībā ar prasītāju.

11 Tā kā Regula Nr. 961/2010 tika atcelta ar Regulu (ES) Nr. 267/2012, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 88, 1. lpp.), prasītājas nosaukumu Padome iekļāva šīs pēdējās minētais regulas IX pielikumā. Līdz ar to prasītājas naudas līdzekļi un ekonomiskie resursi turpmāk ir iesaldēti minētās regulas 23. panta 2. punkta nozīmē. Pamatojums saistībā ar prasītāju ir tāds pats kā tas, kurš ir izklāstīts Īstenošanas regulā Nr. 1245/2011.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

12 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2012. gada 12. februārī, prasītāja cēla šo prasību.

13 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts šajā pašā dienā, prasītāja iesniedza pieteikumu izskatīt lietu paātrinātā procesā atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 76.a pantam. Ar 2012. gada 8. marta lēmumu Vispārējā tiesa (ceturtā palāta) apmierināja šo lēmumu.

14 Padomes iebildumu raksts tiek iesniegts 2012. gada 26. martā.

15 2012. gada 26. aprīlī Vispārējā tiesa pieprasīja, lai lietas dalībnieki iesniedz precizējumus par saiknēm starp prasītāju, *IRISL* un *P*. Lietas dalībnieki izpildīja šīs prasības Vispārējās tiesas noteiktajā termiņā.

16 2012. gada 16. maijā Padome iesniedza Vispārējai tiesai papildu apsvērumus, kuros tā apgalvoja, ka prasītāja esot saņēmusi vai veikusi maksājumus, kuros iesaistītas ar *IRISL* saistītas sabiedrības, proti, *I*., *K*., *O*. un *C*., kas paredzētas, lai apietu ierobežojošos pasākumus, kas attiecas uz *IRISL*.

17 Prasītāja iesniedza savus apsvērumus par šiem apgalvojumiem ar 2012. gada 6. jūnija vēstuli.

18 2012. gada 11. jūlija tiesas sēdē tika uzklausīti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz šajā sēdē uzdotajiem mutvārdu jautājumiem.

19 Prasības pieteikumā prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— ar tūlītēju iedarbību atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1245/2011 un Padomes Regulu (ES) Nr. 961/2010, ciktāl tās attiecas uz prasītājas iekļaušanu Padomes Regulas (ES) Nr. 961/2010 VIII pielikumā ietvertajā sarakstā;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

20 Tiesas sēdē prasītāja pielāgoja savus prasījumu, arī lūdzot atcelt Regulu Nr. 267/2012, ciktāl tā attiecas uz prasītājas iekļaušanu minētās regulas IX pielikumā ietvertajā sarakstā.

21 Padomes prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

22 Prasītāja izvirza trīs pamatus; pirmais ir par acīmredzamu kļūdu vērtējumā saistībā ar apgalvotajām saiknēm ar *IRISL*, otrais ir par pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi un trešais ir par tās tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu. Turklāt tā lūdz, lai apstrīdētie tiesību akti tiktu atcelti ar tūlītēju iedarbību.

23 Vispārējā tiesa uzskata, ka vispirms ir jāizvērtē prasītājas veiktās prasījumu pielāgošanas pieņemamība.

Par prasītājas veiktās prasījumu pielāgošanas pieņemamību

24 Gluži kā izriet no šī sprieduma 11. punkta, kopš prasības pieteikuma iesniegšanas Regula Nr. 961/2010, kas grozīta ar Īstenošanas regulu Nr. 1245/2011, ir atcelta un aizvietota ar Regulu Nr. 267/2012. Tiesas sēdē prasītāja pielāgoja savus sākotnējos prasījumus, lai prasība attiektos uz visiem šiem tiesību aktiem (turpmāk tekstā kopā – "apstrīdētie tiesību akti"). Padome norādīja, ka tā neiestājas pret šādu pielāgošanu.

25 Šajā ziņā jāatgādina, ka, ja lēmums vai regula, kura tieši un individuāli skar attiecīgo personu, tiesvedības laikā tiek aizstāti ar aktu, kuram ir tāds pats priekšmets, šis akts jāuzskata par jaunu apstākli, kas prasītājam ļauj pielāgot savus prasījumus un izvirzītos pamatus. Ja prasītājam tiktu noteikts pienākums vēlreiz celt prasību, tiktu pārkāpts pareizas tiesvedības princips un netiktu ievērotas procesuālās ekonomijas prasības. Turklāt būtu netaisnīgi, ja attiecīgā iestāde, lai vērstos pret kritiku, kas ietverta attiecīgajā prasības pieteikumā, kurš Kopienu tiesā iesniegts par kādu aktu, varētu pielāgot apstrīdēto aktu vai to aizstāt ar citu aktu un tiesvedībā balstīties uz šiem grozījumiem vai šo aizstāšanu, lai atņemtu otram lietas dalībniekam iespēju attiecināt savus sākotnējos prasījumus un izvirzītos pamatus uz vēlāku lēmumu vai iesniegt papildu prasījumus un izvirzīt pret to papildu pamatus (pēc analoģijas skat. Vispārējās tiesas 2008. gada 23. oktobra spriedumu lietā T-256/07 *People's Mojahedin Organization of Iran*/Padome, Krājums, II-3019. lpp., 46. punkts un tajā minētā judikatūra).

26 Saistībā ar termiņu, kurā šāda prasījumu pielāgošana var notikt, Vispārējā tiesa uzskata, ka principā ir piemērojams divu mēnešu termiņš, kas paredzēts LESD 263. panta sestajā daļā gan tad, ja prasība atcelt tiesību aktu ir celta ar prasības pieteikumu, gan tad, ja tā ir celta iztiesājamas lietas ietvaros prasījumu atcelt agrāku tiesību aktu, kurš ir atcelts un aizvietots ar attiecīgo aktu, pielāgošanu.

27 Šo risinājumu pamato apstāklis, ka tiesību normas, kas reglamentē prasību iesniegšanas termiņus, ir absolūtas un Tiesa tās piemēro, lai nodrošinātu tiesisko drošību un indivīdu vienlīdzību likuma priekšā (Tiesas 2007. gada 18. janvāra spriedums lietā C-229/05 P *PKK* un *KNK*/Padome, Krājums, I-439. lpp., 101. punkts), izvairoties no jebkādas diskriminācijas vai patvaļības tiesas spriešanā (Tiesas 1987. gada 15. janvāra spriedums lietā 152/85 *Misset*/Padome, *Recueil*, 223. lpp., 11. punkts).

28 Tomēr, atkāpjoties no šī principa, Vispārējā tiesa uzskata, ka šis termiņš iztiesājamajā lietā nav piemērojams, ja, pirmkārt, attiecīgajam aktam un aktam, ar kuru to atceļ un aizstāj, attiecībā uz attiecīgo personu ir tas pats priekšmets, tie būtībā balstīti uz to pašu pamatojumu un to saturs ir būtībā identisks, tiem tādējādi atšķiroties vienīgi ar to attiecīgo *ratione temporis* piemērošanas jomu, un, otrkārt, prasījumu pielāgošana nav pamatota ne ar vienu jaunu pamatu, faktu vai pierādījumu, bet vienīgi ar attiecīgā akta, ar kuru atceļ un aizstāj šo attiecīgo aktu, pieņemšanu.

29 Šādos apstākļos, tā kā strīda priekšmets un ietvari, kādi tie ir noteikti sākotnējā prasībā, netiek grozīti citādi kā vien attiecībā uz to laika dimensiju, tiesisko drošību nekādā veidā neietekmē apstāklis, ka lūgums grozīt prasījumus ir iesniegts pēc attiecīgā divu mēnešu termiņa.

30 No tā izriet, ka apstākļos, kādi aprakstīti iepriekš 28. punktā, tas, ka prasītāja pielāgo savus prasījumus un pamatus, ir pieņemams pat gadījumā, ja pielāgošana ir notikusi pēc divu mēnešu termiņa beigšanās, kurš paredzēts LESD 263. panta sestajā daļā.

31 Tā kā šajā lietā visi iepriekš 28. punktā norādītie nosacījumi ir izpildīti, ir jāuzskata, ka prasītāja var lūgt Regulas Nr. 267/2012 atcelšanu saistībā ar tās ierakstīšanu minētās regulas IX pielikumā.

Par lietas būtību

32 Vispārējā tiesa uzskata, ka vispirms ir jāizvērtē otrais pamats par pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi.

33 Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka ierobežojošos pasākumus, kas pieņemti attiecībā pret to, Padome nav pietiekami juridiski pamatojusi. Apgalvojumi, saskaņā ar kuriem tā pieder vai to kontrolē *IRISL*, esot vienkāršs piemērojamā tiesību noteikuma atkārtojums un līdz ar to neesot specifisks un konkrēts pamatojums, kādēļ Komisija ir uzskatījusi, ka pret prasītāju ir jāvērš ierobežojošie pasākumi. Konkrētāk, Padome neesot precizējusi īpašumtiesību raksturu vai kontroli, kuru iespējami īstenojot *IRISL* pār prasītāju, vai sniegusi papildu informāciju par iemesliem, kādēļ tā esot *IRISL* fasādes sabiedrība.

34 Padome atbild, ka sniegtais pamatojums ir pietiekams, jo tā tostarp ir precizējusi saikņu raksturu starp prasītāju un *IRISL*, proti, to, ka prasītāja ir izmantota kā fasādes sabiedrība maksājumu veikšanai *P*.

35 Ir jāatgādina, ka pienākumam norādīt nelabvēlīga akta pamatojumu, kā paredzēts LESD 296. panta otrajā daļā un konkrētāk šajā gadījumā – Regulas Nr. 961/2010 36. panta 3. punktā un Regulas Nr. 267/2012 46. panta 3. punktā, mērķis ir, pirmkārt, nodrošināt ieinteresētajai personai pietiekamu informāciju, lai noteiktu, vai lēmums ir labi pamatots, vai arī, ja tajā, iespējams, ir pieļautas kļūdas, ļaut apstrīdēt lēmuma spēkā esamību Savienības tiesā un, otrkārt, ļaut Savienības tiesai veikt kontroli pār šā akta likumību. Šādi noteiktais pienākums norādīt pamatojumu ir būtisks Savienības tiesību princips, no kura var atkāpties tikai imperatīvu apsvērumu dēļ. Tādējādi pamatojums ieinteresētajai personai principā jāpaziņo vienlaikus ar tai nelabvēlīgo lēmumu, un pamatojuma trūkumu nevar novērst tādā veidā, ka ieinteresētā persona par lēmuma pamatojumu uzzina Savienības tiesā notiekošajā tiesvedībā (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2009. gada 14. oktobra spriedumu lietā T-390/08 *Bank Melli Iran*/Padome, Krājums, II-3967. lpp., 80. punkts un tajā minētā judikatūra).

36 Tādējādi, ja vien pret noteiktu apstākļu paziņošanu neiestājas imperatīvi apsvērumi, kas saistīti ar Savienības un tās dalībvalstu drošību vai to starptautisko attiecību uzturēšanu, Padomei ir pienākums attiecīgajai struktūrai, uz kuru attiecas ierobežojošie pasākumi, darīt zināmus īpašos un konkrētos to pieņemšanas iemeslus. Tai arī jāmin faktiskie un tiesiskie apstākļi, no kuriem atkarīgs pasākuma juridiskais pamatojums, un apsvērumi, kuru dēļ tā šo pasākumu noteikusi (šajā ziņā skat. iepriekš 35. punktā minēto spriedumu lietā *Bank Melli Iran*/Padome, 81. punkts un tajā minētā judikatūra).

37 Tomēr pamatojumam jābūt atbilstošam attiecīgā akta būtībai un kontekstam, kādā tas ticis pieņemts. Pamatojuma prasība ir izvērtējama, ievērojot attiecīgās lietas apstākļus, it īpaši attiecīgā akta saturu, izvirzīto pamatu būtību un intereses saņemt paskaidrojumus, kas var būt akta adresātiem vai citām personām, kuras tas skar tieši un individuāli. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu uzskaitīti visi atbilstošie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai akta pamatojums ir pietiekams, ir jānovērtē, ņemot vērā ne tikai tā tekstu, bet arī tā kontekstu, kā arī visu juridisko noteikumu kopumu, kas regulē attiecīgo jomu. Konkrētāk, nelabvēlīgs akts ir pietiekami pamatots, ja tas ir pieņemts kontekstā, kas attiecīgajai personai ir zināms, un tai ļauj saprast pret to noteiktā pasākuma apjomu (skat. iepriekš 35. punktā minēto spriedumu lietā *Bank Melli Iran*/Padome, 82. punkts un tajā minētā judikatūra).

38 Šajā lietā saistībā ar apstrīdēto tiesību aktu pamatojumu, pirmkārt, ir jānorāda, gluži kā ir apgalvojusi prasītāja, ka formulējums, saskaņā ar kuru tā "pieder vai to kontrolē" *IRISL*, ir vienīgi Regulas Nr. 961/2010 16. panta 2. punkta d) apakšpunkta un Regulas Nr. 267/2012 23. panta 2. punkta e) apakšpunkta formulējuma atkārtojums, nesniedzot nekādu precizējumu par prasītājas individuālo gadījumu, konkrētāk, par kontroles vai īpašumtiesību raksturu.

39 Otrkārt, formulējumam, saskaņā ar kuru prasītāja ir *IRISL* "fasādes sabiedrība", nav autonoma satura salīdzinājumā ar formulējumu, saskaņā ar kuru tā pieder vai to kontrolē *IRISL*. Lai gan jēdzienam "fasādes sabiedrība" nav precīzas juridiskas nozīmes, tas tiek izmantots, lai būtībā apzīmētu vienību, kas ir nostādīta pa vidu un izveidota, lai maskētu noteiktas rīcības autora identitāti. Lai par vidu nostādītā sabiedrība varētu būt par "fasādes sabiedrību" šajā nozīmē, tai ir obligāti tieši vai netieši jābūt kontrolētai vai tai ir tieši vai netieši jāpieder vienībai, kuras rīcība ir jāslēpj. Līdz ar to kvalificēšana par "fasādes sabiedrību" nesniedz papildu precizējumus par konkrētu pamatojumu, kādēļ Padome ir pieņēmusi ierobežojošos pasākumus attiecībā pret prasītāju.

40 Šajā kontekstā Padome ir nepamatoti apgalvojusi, ka apstrīdēto tiesību aktu pamatojums ļauj prasītājai saprast, ka uz to attiecas ierobežojošie pasākumi, jo vai nu to *IRISL* esot izmantojusi, lai veiktu maksājumus *P.*, gluži kā Padome ir norādījusi 2012. gada 23. marta vēstulē, vai nu tā esot saņēmusi vai veikusi maksājumus, kuros iesaistīti *I.*, *K.*, *O.* un *C.*, gluži kā Padome ir apgalvojusi savos 2012. gada 16. maija apsvērumos.

41 Papildus tam, ka šie divi pamatojumi ir *a priori* pretrunīgi, jo tie nav balstīti uz vieniem un tiem pašiem faktiskajiem apstākļiem, pirmkārt, ir jānorāda, ka apstrīdēto tiesību aktu pamatojumā nav norādīti ne *P.*, *I.*, *K.*, *O.* vai *C.*, ne tas, ka prasītāju *IRISL* esot izmantojusi, lai saņemtu vai veiktu maksājumus.

42 Otrkārt, apstākļi, kurus Padome izvirzījusi 2012. gada 23. marta vēstulē un 2012. gada 16. maija apsvērumos, pieņemot, ka tie ir pierādīti, nepierāda, ka prasītāja pieder vai to kontrolē *IRISL* kā fasādes sabiedrību, bet drīzāk, ka tā ir ļāvusi *IRISL* un tai tuvām vienībām izvairīties no tās skarošiem ierobežojušiem pasākumiem.

43 Tādējādi, pretēji Padomes apgalvotajam, apstrīdēto tiesību aktu pamatojums neļauj saprast, ka Padomei ir balstījusies uz apstākļiem, kas izklāstīti 2012. gada 23. marta vēstulē vai tās 2012. gada 16. maija apsvērumos.

44 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina, ka Padome nav juridiski pietiekami pamatojusi apstrīdētos tiesību aktus.

45 Līdz ar to ir jāakceptē otrais pamats un jāatceļ, pirmkārt, Īstenošanas regula Nr. 1245/2011 un Regula Nr. 961/2010 saistībā ar prasītājas iekļaušanu sarakstā, kas ietverts Regulas Nr. 961/2010 VIII pielikumā, un, otrkārt, jāatceļ Regula Nr. 267/2012 saistībā ar prasītājas iekļaušanu sarakstā, kas ir ietverts pēdējās minētās regulas IX pielikumā, neesot nepieciešamībai izvērtēt pirmo un trešo pamatu.

46 Prasītāja lūdz, lai apstrīdētie tiesību akti tiktu atcelti ar tūlītēju iedarbību.

47 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka Regula Nr. 961/2010, kas grozīta ar Īstenošanas regulu Nr. 1245/2011, ir atcelta ar Regulu Nr. 267/2012. Tātad šim tiesību aktam vairs nav juridisku seku, līdz ar ko prasītājai vairs nav intereses lūgt to atcelt ar tūlītēju iedarbību. Šajos apstākļos vairs nav jāspriež par tās lūgumu saistībā ar Regulu Nr. 961/2010, kas grozīta ar Īstenošanas regulu Nr. 1245/2011.

48 Otrkārt, saistībā ar Regulu Nr. 267/2012 ir jāatgādina, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 60. panta otro daļu, atkāpjoties no LESD 280. panta, Vispārējās tiesas lēmumi, kas pasludina regulas par spēkā neesošām, tomēr stājas spēkā tikai pēc tam, kad beidzies šo statūtu 56. panta pirmajā daļā minētais termiņš, vai, ja šajā termiņā iesniegta apelācija, pēc tam, kad apelācija noraidīta (pēc analoģijas skat. Vispārējās tiesas 2011. gada 16. septembra spriedumu lietā T-316/11 *Kadio Morokro*/Padome, Krājumā nav publicēts, 38. punkts).

49 Regulai Nr. 267/2012, ieskaitot tās IX pielikumu, ir regulas raksturs, jo minētās regulas 51. panta otrajā daļā ir paredzēts, ka šī regula nosaka saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs – kas atbilst regulas ietekmei, kāda tā ir paredzēta LESD 288. pantā (šajā ziņā skat. Tiesas 2011. gada 16. novembra spriedumu lietā C-548/09 P *Bank Melli Iran*/Padome, Krājums, I-11433. lpp., 45. punkts).

50 Šajos apstākļos prasītājas prasība ir jānoraida, ciktāl tā attiecas uz Regulas Nr. 267/2012 atcelšanas sekām.

Par tiesāšanās izdevumiem

51 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Atbilstoši Reglamenta 87. panta 6. punktam, ja tiesvedību lietā izbeidz pirms sprieduma taisīšanas, Vispārējā tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem pēc saviem ieskatiem. Tā kā Padomei spriedums galvenokārt ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus atbilstoši prasītājas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) atcelt Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulu (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (EK) Nr. 423/2007, un Padomes 2011. gada 1. decembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1245/2011, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 961/2010, ciktāl minētās regulas attiecas uz *CF Sharp Shipping Agencies Pte Ltd* iekļaušanu Regulas Nr. 961/2010 VIII pielikumā ietvertajā sarakstā;

2) atcelt Padomes 2012. gada 23. marta Regulu (ES) Nr. 267/2012, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (EK) Nr. 961/2010, ciktāl tā attiecas uz *CF Sharp Shipping Agencies Pte Ltd* iekļaušanu IX pielikumā ietvertajā sarakstā;

3) nav jālemj par *CF Sharp Shipping Agencies* prasību atcelt Regulu Nr. 961/201 un Īstenošanas regulu Nr. 1245/2011 ar tūlītēju iedarbību;

4) pārējā daļā prasību noraidīt;

5) Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2012. gada 26. oktobrī.

[Paraksti]